

Sònar 2010: tots els colors de l'electrònica

SÒNAR

La imatge del Sònar, una icona que es renova anualment.

A principi d'any, el festival Sònar va ser guardonat amb el premi Ciutat de Barcelona 2009 de projecció internacional. Aquest festival, referència mundial de la música electrònica, obtenia així el seu reconeixement per la difusió a tot el món no tan sols de la marca Sònar, sinó també de la marca Barcelona. Ho avalaven esdeveniments de primera magnitud realitzats al llarg dels anys a ciutats com Hamburg, Seül, Tòquio, Roma, Buenos Aires, São Paulo, Washington o Nova York.

També enguany el festival ha començat les activitats més enllà de les nostres fronteres, concretament el mes de març amb la sessió *A Taste of Sònar*, que tingué lloc a Londres amb gran èxit de públic.

Però el plat fort és reservat per a la 17a edició del festival, que enguany es desdobra en dues seus, l'original de Barcelona i la nova edició que tin-

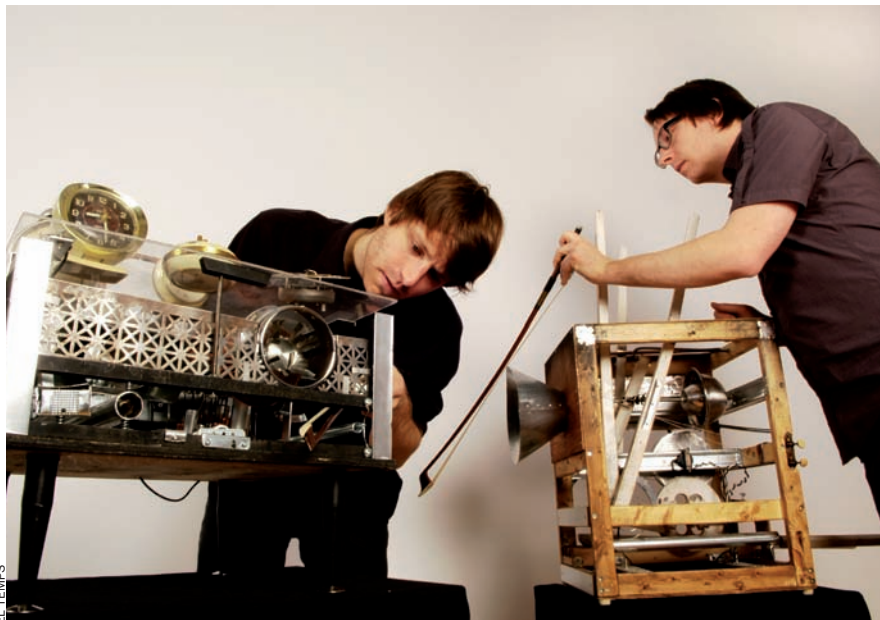
drà lloc simultàniament a la Corunya (Galícia), totes dues els dies 17, 18 i 19 de juny.

Aquest desdoblament és una fórmula que ja ha estat assajada (especialment fa uns quants anys, durant l'anomenada *guerra dels festivals*), però que el Sònar sembla encarar amb més implicació i professionalitat, tant pel que fa als continguts musicals i artístics que viatgen de l'una ciutat a l'altra –amb formats específics per a cada lloc, que difereixen de l'habitual encadenament d'actuacions–, com per l'especial atenció que, en l'edició gallega, es prestarà als artistes i músics d'aquell país. També ha estat influïda per aquesta visió la imatge i la campanya publicitària del festival, basada en el divertit film *Finisterrae*, que presenta dos fantasmes fent el camí de Sant Jaume, des de Barcelona cap a la fi del món. Els qui s'arribaren al Sònar 2009 deuen recordar la sorpresa de les aparicions d'aquests fantasmes

mentre s'enregistrava el film durant les sessions del festival.

Enguany es destaca també la interacció amb el Grec, un altre festival emblemàtic de la ciutat, perquè dijous 17 de juny a la nit hi haurà una sessió conjunta al Teatre Grec amb la participació del compositor i artista visual japonès Ryoji Ikeda que presentarà una instal·lació lumínica d'impacte: *spectra [barcelona]*, que podrà veure's des de tota la ciutat.

El festival segueix les seues orientacions clàssiques, amb la divisió de les sessions en Sònar de Dia (al CCCB i el Macba) i Sònar de Nit (a la Fira Gran Via). A les nits, potser les actuacions més esperades per la comunitat *clubber* són el directe de Plastikman (l'*alter ego* més *techno* del canadenc Richie Hawtin, que presenta un xou especial produït conjuntament amb els arquitectes visuals Derivative), l'actuació de James Murphy aka LCD Soundsystem (que, inexplica-

La Chambre de Machines recrea els instruments futuristes de Russolo.

blement, coincideix en horari amb l'anterior) i la doble sessió del contudent Dj Hell, un dels més veterans de l'escena europea –tant del *house* com del *techno* o fins i tot de l'*electroclash* més rònc– que es presentarà a Barcelona per fer la cloenda del festival amb el seu recent i reeixit *U Can Dance* a la maleta, una bomba discotequera elaborada amb la col·laboració de Bryan Ferry, dels Roxy Music, que també hi seran presents, cosa que sorprendrà més d'un assistent.

Més noms de la flor i nata electrònica, com els britànics Chemical Brothers, els francesos Air, els belgues 2manydjs o el raper anglès Dizzie Rascal –que, al seu darrer àlbum, *Tongue 'n' Cheek*, té la col·laboració inesperada d'Armand Van Helden– garanteixen la diversitat d'estils i propostes que caracteritza sempre el festival barceloní, tot i que l'edició d'enguany potser és la més lineal de les darreres convocatòries.

El festival s'arrisca molt més durant les maratonianes sessions diürnes, on es destaquen noms com el de l'artista de Nova York Tristan Perich, que s'inspira en la física i la matemàtica i realitza composicions a només 1 bit, i que aquí actuarà acompanyat del grup instrumental BCN216; o la dels quebequesos Martin Messier i Nicolas Bernier que, sota el nom de La Chambre des Machines, recreen els *intonarumoris* ideats pel futurista Luigi Russolo o, per a posar només un exemple més, el turntablista nord-americà Kid Koala, capaç d'imitar el cant d'un pollastre en les seves sessions i que en aquesta ocasió farà anar alhora sis plats, acompanyat per The Slew.

Per acabar, cal esmentar també la presència fora del *dancefloor* de dues llegendes vives del *clubbing* mundial: el finès Jimi Tenor (que farà una sessió amb la banda afrobeat Kabu Kabu) i el britànic Pete Tong, icona tant de la BBC ràdio com de les pistes de ball més salvatges, que aquesta vegada ens mostrarà les seves habilitats com a selector.

Tindrem, doncs, un molt bon festival, en general, que ens permetrà una vegada més de prendre el pols al bo i millor de l'escena electrònica mundial.

Fabio Coccoluto

Trossos i mossos

Alfons Llorenç

Ou

Emblema del principi, de la creació de l'univers, protagonitzen la gastronomia i la litúrgia en el retorn anual de la vida. El seu culte comença a la Pasqua, vell any nou lunar, i dura fins a la nit del solstici d'estiu, la de Sant Joan. Presideixen, pintats de vital vermell, el color de la sang de la vida, les mones valencianes; adornats amb intenses policromies com fetixes de fecunditat, filacteris que procuren el despertar primaveral de la

natura. Menjar ritual dels *Pelegrins de les Useres*, a la fi d'abril i, plens de gràcies, màgics talismans de la nit de Sant Joan. Des de la vespra (enguany el 5 de juny), i al llarg de la diada de Corpus, al brollador del temple gòtic de Sant Jordi de la catedral de Barcelona, envoltat de sagrades oques blanques, enllaços entre el cel i la terra, l'*ou com balla*. A la pica del sortidor, “quan l'ou, que neda damunt de l'aigua de la pica va a parar damunt del raig, aquest l'enlaira i el fa jugar i giravoltar” (Amades). Hom vol que l'ou, en moviment continu, siga un símbol de l'hòstia consagrada eucarística, però tot fa pensar en un ritu a la fecunditat o una forma d'adoració solar. L'ou és contenidor de vida, una cèl·lula que guarda i engendra vida; al Gènesi un ou còsmic, covat “sobre la faç de les aigües”, va generar el món. L'aigua, prenyada de virtut, amorosa, fèr-

L'ou com balla.

til i germinativa en temps de banys fecundants, regeneradors, un retorn iniciàtic al caos per a un nou naixer. Al voltant del brollador, una panera guarnida de cireres i de flors; el culte a la natura renovada, festejant els arbres maigs o enramant cases i carrers. I, les cireres, fruites roges del Paradís, ritualitzades en el festeig, matrimonials, evocadores de les dolçors de l'amor “El dia del Corpus/ n'és dia de processó;/ jo faré una enramada/ de roses i altres flors.”